

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11/2020
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Пазара, којег заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3235/19 од 01.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3235/19 од 01.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3235/19 од 01.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3235/19 од 01.10.2019. године потврђена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 1134/18 од 30.05.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде штете у виду изгубљене добити исплати износ од 2.715.602,00 динара, са законском затезном каматом од 19.10.2016. године до исплате. Обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 153.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права о застарелости потраживања накнаде штете.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужилаца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.01.2013. године. Побијана другостепена пресуда донета је 01.10.2019. године. Означена вредност предмета спора је износ од 2.715.602,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 24.333,07 евра (1 евро = 111,6013 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер одговор на ревизију који је подно тужени није био нужен за ову парницу.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић